

(המשך מעמוד 37)

אלית היתה היחידה שלבשה את בגד היס שלה מהארץ.

אבל שום דבר לא הועיל לקלקל לה. למרות גילה הצעיר, הפגינה דוקי בעלת פני המדונה, ביטחון עצמי רב: "היה ברור לי מראש שאזכה לפחות בסגנות". העריכה לאחר הניצחון. זה היה ברור גם לצלמים ולעיתונאים הרבים שהציפו את מועדון טיפנים בקאנה-פלאז' שבמונטפלייה. לאחר התחרות, זיכו אותה אלה בתואר ונוס היפהפיה. אולם עוד לפני ההכתרה והחלטת השופטים, מייד לאחר שעשר ה' מועמדות הופיעו בפני הקהל והשיפטים — רדפו הצלמים והעיתונאים אחרי דוקי, הזמינו אצלה ראיונות — "לפני שבכלל נבחרתי" תמיהה הגיבורה.

מבוגרות

ומשופשפות



חפית לאחרות, גילתה דוקי אדישות מסויימת לכל עניין התחרות, שזכתה לכיסוי נרחב בשתי רשתות טלוויזיה צר-פתיות. "בתחילה לא הייתי מעוניינת לזכות", גילתה. "כל המועמדות הקדישו את רוב זמנן לשיפוץ כללי — בילו כל הזמן במספרות ומכונייזופי. גם אותי סחבו לי אחד ממכונייזופי. אך כאשר ראיתי כי מתכוננים למרוח את פני בכל מיני קר מים גוצצים, שזהו מין איפור חדש לערב — ברחתי כל עוד נפשי בי. רק שתיים לפני התחרות הלכתי וחפתי את הראש. "ובכלל", המשיכה לספר, "כולן שיקו שקו מרוב התרגשות. המתח ביניהן היה מורגש מאוד, וכולן היו להוטות להיבחר. אבל אני ישבתי בין הבנות בפשטות, בלי לאמץ לי את המוח באיזו תנוחה לשלב את הרגליים ובאיזה צורה לחייך."



והישראלית

תצלום מקסים של דוקי הוניגמן, המסביר את סיבת בחירתה כמיס טיפנים העולמית. פניה המקסימים והרעננים, הנקיים מאיפור, היו ניגוד בולט לפרצופיהן המקצועיים של המתחרות האחרות. בתצלום למטה: היפהפיות בתצוגת בגדיים, בתחרות. על כל אחת, רקומה כתובתה. ימנית: מיס תל-אביב.

היפנית המתחרה היפנית, שהקסימה את הקהל והשופטים בחינניותה ועדינותה, לא זכתה, משום מה, באף אחד משלושת המקומות הראשונים. חבר השופטים היווה חתך מרתק של צמרת דור-הסילון של אירופה: ייחיה של המלכה פביולה, ואלופי מרוצים.

